

6 Μαΐου 2010

Η Αγία Πελαγία της Ταρσού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

του Αρχιμ. Νικοδήμου Παυλόπουλου, Καθηγουμένου Ι. Μ. Αγίου Ιγνατίου - Λειμώνος Λέσβου, από το βιβλίο του «Εορτοδρόμιον»

Σήμερα, αγαπητοί μου αδελφοί, η αγία μας Εκκλησία μέσα στη χαρμόσυνη ατμόσφαιρα της ζωηφόρου του Κυρίου Αναστάσεως πανηγυρίζει και τη γενέθλια ημέρα της ενδόξου και καλλιπαρθένου μάρτυρος Πελαγίας.

Γεννήθηκε στην Ταρσό της Κιλικίας, εκεί όπου και ο «πρώτος μετά τον ένα», ο Απόστολος των εθνών άγιος Παύλος, όχι όμως από γονείς Ιουδαίους στο θρήσκευμα όπως εκείνος, αλλά από ειδωλολάτρες και σκληρούς γονείς.

Όλη της η οικογένεια μετοίκησε και ήλθε και εγκαταστάθηκε στη νέα Βαβυλώνα, στην πρωτεύουσα του Ρωμαϊκού κράτους, τη Ρώμη. Αυτοκράτορας τότε ήταν ο Διοκλητιανός, ο σκληρός και ωμός τύραννος των χριστιανών.

Η ωραιότητα της Πελαγίας ήταν τόσο εντυπωσιακή ώστε παρουσιάστηκε μνηστήρας της ο γυιός του Αυτοκράτορα και εκείνη βέβαια το εθεώρησε τιμή της να γίνη σύζυγος του πρίγκιπα, και ανταποκρίθηκε στην τιμητική πρότασι του μνηστήρα. Άλλα η Πελαγία προοριζόταν από τη θεία πρόνοια να γίνη νύμφη όχι ειδωλολάτρη πρίγκιπα, αλλά του μεγάλου Βασιλέα Κυρίου Ιησού, του «ωραίου κάλλει παρά πάντας βροτούς» νυμφίου Χριστού.

Και να πώς.

Ο επίσκοπος της Ρώμης Λίνος εκατηχούσε πολλούς ειδωλολάτρες και τους εβάπτιζε χριστιανούς. Είχε καταστή γνωστός σ' όλους τους ειδωλολατρικούς κύκλους σαν περίφημος κατηχητής και υποδειγματικός Επίσκοπος των χριστιανών. Ήταν γνωστή η δράσι του και στην Πελαγία και την εντυπωσίαζε μάλιστα.

Γι' αυτό και είδε ένα όνειρο πολύ διδακτικό και σημαδιακό. Είδε στον ύπνο της τον επίσκοπο Λίνο να την παρακαλή να δεχθή να την βάπτιση χριστιανή. Και όταν εξύπνησε και θυμήθηκε το όνειρο, το εμελέτησε, το ενεβάθυνε και — με το θείο φωτισμό βέβαια — έβγαλε το συμπέρασμα ότι αναγκαίο ήταν και γι' αυτήν σωτήριο να ασπασθή το χριστιανισμό και να βαπτισθή χριστιανή.

Όθεν πήρε την απόφασι και την εβαλεν αμέσως σε έργο. Πήρε άδεια από τη μητέρα της για να επισκεφθή την παραμάνα της και έτσι βρήκε την ευκαιρία και επισκέφθηκε τον άγιον επίσκοπο της Ρώμης Λίνο. Του εξέθεσε όλα τα μυστικά του εαυτού της και τα σχετικά με τη μνηστεία της και προπάντων το όνειρο της και του αποκάλυψε την επιθυμία της να πολιτογραφηθή μέσα στο σωτηριώδη χριστιανισμό.

Ο Επίσκοπος χάρηκε σαν τους αγγέλους στον ουρανό. Την εκατήχησε λοιπόν και με βαθεία ευγνωμοσύνη προς τον Άγιο Θεό την εβάπτισε στο όνομα της αγίας Τριάδος και της εφόρεσε τον λευκό και φωτεινό του βαπτίσματος χιτώνα, ενώ

εκείνη η αρχόντισσα εχάρισε στον άγιο τα πολύτιμα της φορέματα για να τα εκποίηση και να τα προσφέρει στους πτωχούς. Έτσι με τα βαφτιστικά της πήγε στην παραμάνα της.

Άλλα εκείνη δεν την δέχτηκε. Φαντάζεσθε λοιπόν την κατάπληξι της μητέρας της, άλλα και τη θλίψη της όταν την είδε με το ένδυμα νεοφώτιστων χριστιανών

Δεν χρειαζόταν καθώς καταλαβαίνετε να εξιστόρηση η αγνή της και πανέμορφη κόρη τα της προσχωρήσεως της στο Χριστό, γιατί το ένδυμα της και μόνο το φτωχό και ταπεινό μαρτυρούσε την ηρωικήν απόφασί της και το τετελεσμένο γεγονός.

Μάταια προσπάθησεν η μητέρα της να την πείση να πετάξη τα φορέματα της νεοφώτιστης και να ντυθή άλλα λαμπρά φορέματα αντάξια μιας μνηστής του πρίγκιπα, του γιού του Διοκλητιανού, γιατί η αγνή κόρη Πελαγία είχε πάρει αμετάκλητη, την απόφασί να γίνη νύμφη του ουράνιου νυμφίου της ψυχής της Κυρίου δε ημών. Γι' αυτό και αναγκάστηκε η μητέρα της να καταφυγή στή βοήθεια και την επιρροή, που επίστευεν ότι θα ασκούσε επάνω της ο μνηστήρας της.

Άλλα μάταια και εκείνος προσπάθησε να την απόσπαση από την παράταξι των χριστιανών και όταν διαπίστωσεν ότι καθόλου δεν την συγκινούσεν η παρουσία του ούτε και το μέλλον τους το ρόδινο και ευοίωνο, απογοητευμένος και καταρρακωμένος αυτοχειριάστηκε και έδωσε στον εαυτό του τέλος άδοξο και οικτρό.

Και βέβαια όλη αυτή η υπόθεσι ως εκ της αυτοκτονίας του πρίγκιπα, έγινε λεπτομερέστατα γνωστή στον αυτοκράτορα Διοκλητιανό ο οποίος και τόσον ωργίστηκε και προσβάλθηκεν ώστε με τα χέρια του έπιασε την αγία και την εμαντράκωσε μέσα σε ένα βόδι χάλκινο και πυρακτωμένο οπού και σαν τον αγίον Αντίπα τον πρώτο επίσκοπο της Περγάμου ηρωικά ετελείωσε τη ζωή της και έλαβε το στέφανο το μαρτυρικό.

Ακούσατε, αδελφοί μου αγαπητοί, αγάπη στο Χριστό; Και όμως πόσες και πόσες κοπέλλες δεν περιφρονούν και γονείς και θρησκεία και πατρίδα για να πάρουν έναν αλλόθρησκο! και αντί να θυσιάσουν το μνηστήρα τους προς χάρι του Χριστού θυσιάζουν το Νυμφίο Χριστό προς χάριν φθαρτού μνηστήρα, μάλιστα δε αντίχριστου και αμαρτωλού.

Η αγία Πελαγία όμως «τον ωραιότατον Νυμφίον Χριστόν αγαπήσασα» απέφυγε την αγάπη του ειδωολάτρη μνηστήρα της.

Και εσείς λοιπόν όσες υπάρχει κίνδυνος να χάσετε ή να αλλάξετε την πίστι σας από ένα μνηστήρα αλλόθρησκο, μη, σας παρακαλώ, μη, προτιμήσετε τον μνηστήρα από το Χριστό, εάν πάλι βλέπετε ότι θα φωτίσετε τον αλλόπιστο μνηστήρα σας τότε προχωρήσετε στο έργο σας το Ιεραποστολικό για να πλανύνετε την εξουσία και το κράτος του αναστάντος Χριστού στο βασίλειο των ψυχών και να θέσετε το γάμο σας κάτω από την ευλογία και την προστασία του νικητού της πλάνης και της απάτης του σκότους και της αμαρτίας Κυρίου Ιησού Χριστού.

Βιογραφία

Η Αγία Πελαγία γεννήθηκε στην πόλη Ταρσό της Κιλικισίας και έζησε στη Ρώμη στα χρόνια του αυτοκράτορα Διοκλητιανού. Μεγάλωσε σε ειδωλολατρικό περιβάλλον, όμως σε νεαρή ηλικία είδε σε όραμα τον Επίσκοπο της Ρώμης, ο οποίος την προέτρεπε να βαπτισθεί. Όταν ξύπνησε και συνήλθε ζήτησε άδεια από τη μητέρα της και με το πρόσχημα ότι θα μεταβεί στην τροφό της, πού ζούσε σε άλλη πόλη, πήγε στον Επίσκοπο, ο οποίος τη βάπτισε χριστιανή. Η χαρά της ήταν μεγάλη. Αφού παρέδωσε τα πολυτελή της ενδύματα στον Επίσκοπο για να τα πουλήσει και να διαθέσει τα χρήματα στους πτωχούς και αδύνατους, ντύθηκε τη στολή του βαπτίσματος και εν συνεχεία πήγε στην τροφό της η οποία όμως όταν την είδε έτσι ντυμένη έγινε έξαλλη από θυμό και την έδιωξε. Αποφάσισε τότε να επιστρέψει στη μητέρα της, ελπίζοντας στη μητρική κατανόηση και στοργή. Όταν όμως και η μητέρα της αντίκρισε αυτή της την ενδυμασία αναστατώθηκε και πέφτοντας στο πόδια της, την ικέτευσε να επανέλθει στην αρχική της πίστη. Η Πελαγία απογοητεύτηκε, στενοχωρήθηκε αλλά της δήλωσε ότι η απόφασή της ήταν οριστική και αμετάκλητη. Όταν όμως πληροφορήθηκε το γεγονός ο γιος του Διοκλητιανού, ο οποίος ήταν αρραβωνιαστικός της Πελαγίας, από τη θλίψη του αυτοκτόνησε. Όταν ο αυτοκράτορας ανακάλυψε την αιτία θανάτου του γιου του κάλεσε την Πελαγία και τη διέταξε να θυσιάσει στο είδωλα. Η Αγία με παρρησία αρνήθηκε, λέγοντάς του ότι γνώρισε τον αληθινό Θεό. Έξαλλος ο Διοκλητιανός, διέταξε να πυρώσουν ένα χάλκινο βόδι και να την τοποθετήσουν εντός του, χαρίζοντάς της την ουράνια δόξα.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ώχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τῆ ἐπιγνώσει, ζόφον ἔλιπες, τῆς ἀγνωσίας, Πελαγία Χριστοῦ, καλλιπάρθενε. Οὐ τὴν αἰίζων δρόσον πλουτήσασα, διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ιερά Λείψανα: Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας φυλάσσονται στις Μονές Μεγ. Λαύρας Αγίου Όρους, Προυσού Ευρυτανίας και Νταού Πεντέλης και

στό Ναό του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων Βεν

(Σημείωση: Η Αγία Πελαγία εορτάζει 4 Μαΐου.)

Πηγές: zoiforos.gr- saint.gr